FENYVESCINEGÉK (PARUS ATER) TISZAFÜRED BELVÁROSÁBAN. Tiszafüred belterületén egy családi ház ablakpárkányára helyezett, napraforgómagot kínáló madáretetőn 2002. február 22. és március 5. között több alkalommal is megjelent a fenyvescinege, amelyet az elmúlt 25 év során még soha nem észleltünk. Rendszerint egy-egy madár érkezett, csupán egy esetben figyeltünk meg két példányt együtt, ezért nem tudjuk, hogy mekkora lehetett a néhány napig itt időző állomány. Rövid itt-tartózkodásuk alatt a fenyvescinegék sokkal félénkebbnek mutatkoztak ismertebb rokonaiknál, a kék és széncinegéknél. Míg utóbbiak az etetőre repülve kíváncsian nézegettek be az ablakon, ráérősen válogattak a látszatra egyforma szemek között vagy a többi madarat igyekeztek távol tartani, addig a fenyvescinegék szinte le sem szállva, sebtében felkapták a legközelebbi napraforgómagot, és már röppentek is tova. Feltűnt az is, hogy amíg a rokonfajok egy-egy közeli, rendszerint 3-5 méteren belül lévő ágra telepedve kezdték kibontani a magot, a fenyvescinegék legalább 20-25 méter távolságra húzódtak a zsákmányolt eleséggel, de többnyire látótávolságon túlra repültek. A Calandrella 1996. évi kötetében Endes Mihály hívta fel a figyelmet arra, hogy Debrecen belterületén jóval nagyobb számban láthatók vonuló és áttelelő fenyvescinegék, mint a korábbi években, évtizedekben. Elképzelhető, hogy a debreceni és a vele egybecsengő tiszafüredi tapasztalatok a faj populációinak jelenbeli erősödését és terjedését jelzik.

Harka Ákos

FÜGGŐCINEGE (REMIZ PENDULINUS) FÉSZKELÉSEI A HEVESI-SÍKON. A faj a kistájon őszi és tavaszi időszakban szórványos átvonuló. Fészkeléséről a 80-as évek elejéről rendelkezünk adattal, amikor Borbáth Péterék a Hanyi-ér pélyi alsó szakaszán észlelték valószínűsíthető költését. 1999. június 25-én sikerült a következő fészkelést bizonyítanunk. Az átányi Kertalját átszelő Kázsmánt-árok partján álló füzek egyikén

megtaláltam a fészket, majd a közelben táplálék után kutató és etető öreg madarakat. Július első napjaiban Lovasi Istvánnak még sikerült a madarakat megfigyelnie.

Ambrus Béla

DOLMÁNYOS VARJÚ (CORVUS CORNIX) TÁPLÁLKOZÁSA „MOSÓMEDVE-TECHNIKÁVAL". Debrecenben, a Nagyerdei Kultúrpark „Békás-tavánál" 2010 nyarán figyeltem meg néhány egyéves példányt (korukat Juhász Lajos gyűrűzőmunkája alapján sikerült tisztázni). A madarak a járókelők által eldobált száraz pékárut, így kenyér- és perecdarabokat, kiflivégeket szedték fel, majd gyalogosan a tó szélére vitték és a vízbe engedték. A lebegő darabokat a közelben sétálók szeme láttára csőrükkel igazgatták, mártogatták, majd miután azok kellően megpuhultak, elfogyasztották.

Endes Mihály

ALBÍNÓ HÁZI VERÉB (PASSER DOMESTICUS) EGERBEN. 1999. július 28-án Egerben a Faiskola úton egy 30 példányos házi veréb csapatban egy albínó egyedet figyeltem meg. A madár tollazata szinte teljesen egyöntetű fehér volt. A következő hetekben több alkalommal észleltem a csapattal mozgó fehér madarat. Az utolsó megfigyelés augusztus 13-án történt.

Ambrus Béla

TENGELIC (CARDUELIS CARDUELIS) KÉSŐI FIÓKANEVELÉSE. A fajnál az esetenkénti harmadszori, júliusi költésnél a fiókák etetése áthúzódhat augusztus elejére. A kömlői Háláska egyik fasorának kőrisén ennél sokkal későbbi időpontban 1999. augusztus 24-én kirepülés előtt álló fiókákat etető tengelicet